

Sommar på G

De senaste S*Nekayahskullarna föddes på snart ett och ett halvt år sen. Det känns som en evighet sen och jag längtar efter nya kattungar. Och jag spanar efter snygga abyhanar till mina töser...

Men första ska jag och katterna ha en skön och slapp sommar på landet. Fast katterna är kanske inte lika lata som matte. De kan nog tänka sig en hel del hopp och skutt, trädskräpning och musjakt. Fast när de sen kommer in för kvällen är de helt slut efter all motion och alla inspirerande intryck.

Kristin

Zamirs (=Felixs) lillebror

AnneLie berättade i våras:

Så är vi då, sedan i onsdags kväll, lyckliga ägare till ytterligare en bedärande aby. Och Zamir har äntligen fått en "lillebror". Han tycker det är toppenkul och det tog bara 5-10 minuter så var morrande och rest ragg puts väck, från båda två. Sedan har dom i princip lekt i två dygn och däremellan sovit, ätit och gosat med oss, under Zeldas vakande öga, lite på avstånd. Dom far ju fram som vildar, tycker hon! Men hon tycker att ibland behöver dom tvättas båda två, dom smutsar ju ner sig, som dom far fram.

Ibland är Zamir lite väl hårdhänt och "brutal". Han är ju stor och tung i jämförelse. Men då skriker och fräser lilla skrutten (som ännu inte har något namn) och då släpper han genast och funderar "vad gjorde jag för fel nu då?". Han är dock så kaxig och orädd den lilla, så då hoppar han på Zamir i motattack istället. Det är ett verkligt nöje att titta på, då dom leker, jagar varandra och busar runt.

Det har gått över förväntan bra, som du förstår av ovan. Vi är superglada och katterna också. Det är så kul, med en till liten krabat! På nätterna sover den lilla på en liten filt mellan våra kuddar, precis som Zamir gjorde de första veckorna, och Zamir ligger som vanligt bakom min rygg eller i mina knäveck.

De andra sorrelsyskonen

Zamirs bror kallas Smirnoff och bor i Stockholm. Han är också kastretrad och lever ett skönt liv med sina hundkompisar. När vädret tillåter får han gå ut på den inbyggda innergården där han bor.

System Freja kallas Mini och bor med sin moster Kayenn utanför Sollefteå. Där håller hon igång med mycket mys och bus.

Flora bor i Stockholm och har fått ett nytt "syskon". Familjen har utökats med ett litet människobarn. Flora och Simba tar, som de flesta abessinier, nytillskottet med ro.

Izzi, alltid bizzi

Femte syskonen i sorrelkullen Fia Fortissimo blev kvar hos mig. Hon är en speciell personlighet. Mycket gosig, gullig och nyfiken. Samtidigt lite ängslig för nyheter och ovanliga situationer. Men kanske är det för att hon är så ung? Klokt att vara försiktig innan man vet mer om världen.

Det är väldigt kul att se hur goda vänner Izzi och Siri är. Var än Siri går och vad än Siri gör så rantar Izzi i hennes hälar. När vi är på utställning vill Izzi helst sitta i samma bur som sin "fostermamma".

Detta är inte bara en fördel. Izzi blir trygg av Siri, men klarar sig å andra sidan dåligt utan henne. Mina andra katter söker trygghet hos mig

Detta informationsblad ges ut av S*Nekayahs abessinier, Kristin Stenmark i Umeå.
Nytt nummer kommer när intressant information har inkommit från
alla oss som har Nekayahskatter. Besök även www.kattkristin.se

och det är ju bra när man t ex är på utställning. Izzi lugnar sig inte förrän hon är hos Siri. Helst skulle hon nog vilja ha med Siri som moraliskt stöd på domarbordet.

Izzi har hunnit med fyra utställningshelger i år när detta skrivs. Det började i Umeå där hon visserligen var extremt sprattlig och inte särskilt samarbetsvillig – men ändå inte rädd. Sen i Östersund gick det mycket bättre. Izzi tycktes ha förstått att besöket framme hos domaren gick ganska snabbt över, sen var man åter i buren med kära Siri.

Sedan stod Mo i Rana på tur. Domaren skröt över hur duktig Izzi var på att visa upp sig. Uppsträckt och stilig på domarbordet. Matte blev stolt! Jag tänkte att det här går ju så bra att vi kan sitta kvar i publiken tills BIV-uttagningen. Men dessvärre blev Izzi skrämmd av ett barn och smet iväg från mig i en rusning genom lokalen. Vettskrämmd gömde hon sig bakom en skärmvägg.

Väl framplockad så var dagen och helgen förstörd. Izzi blev verkligen mycket rädd av händelsen och ville inte alls var med. Det är sannerligen inte roligt när något sådant här händer med en ung och osäker katt.

För ett par veckor sedan var vi i

Skellefteå. Visst var Izzi rädd och inte alls sugen på att lämna tryggheten i sin bur. Men det gick ändå bättre än jag befarat. Med hjälp av duktiga assistenter så fungerar det hyfsat, men jag tror inte att jag har hjärta att ställa ut henne till Europachampion. Om hon inte blir bra mycket lugnare nästa säsong.

Stjärnan Siri

Det var Siris helg i Skellefteå. Ena dagen blev hon Europachampion (=21 certifikat). Andra dagen blev hon Best in Show. Hon är verkligen charmig och duktig på att visa upp sig. Det hjälper till när konkurransen är hård och marginalerna små.

Även Zamir (bilden nedan) slog på stort och blev BIS-kastrat båda dagarna. Bättre än så kan det inte gå! :-)

PRA/DNA-testning

Nu i år har Professor Kristina Narfström publicerat en rapport om sina forskningsresultat när det gäller identifieringen av den gen som orsakar PRA hos abessinier och somali. Ett antal slumpmässigt utvalda katter i Skandinavien samt i USA deltog. Bland annat Siri och Izzi.

Det visade sig att fler katter än väntat var PRA-bärare. 22,6 % i Norden och 13 % i USA. Siri är normal, men Izzi har anlag för sjukdomen. Hon kommer inte utveckla PRA, men jag måste förstås hitta en fritestad hane att para med henne. Lyckligtvis talar allt för att möjlighet att testa alla avelskatter snart kommer att finnas tillgänglig.

SISTA ORDET

Hur kort är kort päls?

I FIFes abessinierstandard står att pälsen ska vara "short, fine and close, lying flat". Det lämnar förstås utrymme för eget tyckande. På senare tid har allt fler domare börjat uttrycka en vilja till allt kortare pälsar på våra abessinier.

Den moderna abyn har närmast sig burmans utseende med större ögon, bredare huvud och kortare nos. Nu tycks en del vilja ha en burmalik päls också. Enligt FIFes

standard ska burmans päls vara "fine, glossy, silky; lying close to the body, almost without undercoat, very short".

Är det den typen av päls vi vill ha på abessinier också? Personligen tycker jag att en aby ska ge associationer till vilda kattdjur. Och då känns det inte riktigt med en alltför kort päls. Pälsen ska kunna skydda mot solen på dan och (den afrikanska) nattens kyla. Pälsen är också ett skydd i slagsmål och mot taggiga buskar etc.

Så här står det i CFA:s abessinierstandard: "Coat: soft, silky, fine in texture, but dense and resilient to the touch with a lustrous sheen. Medium in length but long enough to accommodate two or three dark bands of ticking."

CFA:s beskrivning är tydligare. Pälsen får inte vara så kort att tickingen blir lidande. Samt den ska fortfarande vara tät och spänstig att röra vid.

Kristin